

19. maj 1981 med den danske stat, at bevillingen af 1962 fortsat er det retlige grundlag for vort virke, bl.a. i Nordsøen, og de arealer, vi beholder efter 1981-aftalen, kan ikke med juridisk gyldighed opdeles i overskuds- og underskudsgivende felter som grundlag for en særbeskatning af de overskudsgivende.

Dette fremgår også af den til bevillingen knyttede protokol af 16. juli 1962, der ligeledes udtrykkelig er opretholdt ved aftalen af 19. maj 1981. Heri tilsiger staten os »al sådan bistand og hjælp, som lovgivningen og administrativ praksis muliggør, for at bevillingshaverne kan få den fulde udnyttelse af bevillingen«. At fremsætte lovforslag om særbeskatning af overskudsgivende felter uden fradragsret for underskud på andre felter og aktiviteter under vor bevilling, er at handle direkte i strid med det givne tilsagn.

Hertil kommer, at staten i snart 20 år har ladet os bære alle udgifter og al risiko ved efterforskning og indvinding under vor koncession, uden at vi på noget tidspunkt har været advaret om, at vore forudsætninger for at bære udgifterne og risikoen kunne blive kuldastede ved en hidtil ukendt særbeskatning af den overskudsgivende del af virksomheden uden hensyn til den underskudsgivende del.

3. Som også anført i motiverne til lovforslaget bygger amerikansk skatteret på det system, at kun skatter, der har karakter af indkomstskatter, kan modregnes i amerikansk skat. Andre skatter betragtes som driftsudgifter. Alene i kraft af felt-begrænsningen er det utvivlsomt, at de amerikanske myndigheder ikke vil acceptere den foreslåede kulbrinteskate som en indkomstskat. Følgen heraf er bl.a., at de af de nuværende partnere i DUC, Texaco og Chevron, der er underkastet amerikansk beskatning, beskattes med 91 pct. – og endda vel at mærke af det eller de kunstigt udplukkede felter, der i kraft af felt-begrænsningen anses for at have »overskud«. De to firmaer har på intet tidspunkt i forbindelse med deres indtræden i samarbejdet i DUC fået blot antydning af, at de kunne vente en så urimelig skattemæssig behandling. Der er her tale om et groft dansk tillidsbrud over for to udenlandske selskaber.

Det er ikke nok, når det i motiverne siges, at man vil søge at ændre den gældende dobbeltbeskatningsoverenskomst. Rent bortset

fra at dette meget muligt slet ikke lader sig gøre, vil en sådan ændring erfaringsmæssigt ikke kunne gennemføres på mindre end 3–4 år.

4. Samtidig har det under 3. nævnte forhold den virkning, at det må påregnes, at intet selskab, der er underkastet amerikansk beskatning, vil være interesseret i at indtræde som bevillingshaver til den danske undergrund. Skattelovforslaget går således direkte imod regeringens i øvrigt tilkendegivne hensigt om at fremme udnyttelsen af dansk råstofressourcer.

---

Det her anførte må ses på baggrund af de meget store investeringer, der er tale om.

Bevillingshaverne og deres partnere har, fra koncessionen blev meddelt og indtil 1. januar 1982, anvendt 11,5 mia kr. (inkl. forrentning) ved virksomhed inden for DUC imod indtægter på 4,1 mia kr. (inkl. forrentning), således at bevillingshaverne og deres partnere for øjeblikket har udestående 7,4 mia kr. (Renten er beregnet på basis af den gennemsnitlige årlige effektive rente af statsobligation S. 1997 4½ pct. fra den enkelte investerings afholdelse, uanset hvorledes finansieringen har været tilrettelagt). Bevillingshaverne og deres partnere har ud over de nævnte 7,4 mia kr. forpligtet sig til yderligere at investere mere end 10 mia kr. i de kommende år.

Alt dette er gjort i selvfølgelig tillid til, at deres aftalepartner, den danske stat, ville efterleve aftalen og ikke igennem særlovgivning eller på anden vis ville søge afgørende at forrykke det grundlag, på hvilket disse investeringer er besluttet og gennemført i en risikofyldt aktivitet og i øvrigt i væsentlig grad til opfyldelse af den kontrakt, der så sent som i 1979 blev indgået med den danske stat om levering af naturgas til Danmark.

---

Lovforslagets overgangsregler, der udelukkende er rettet imod bevillingshaverne og deres partnere, påstås at skulle tilstræbe en skattemæssig ligestilling imellem disse og eventuelle kommende rettighedshavere. En sådan ligestilling er ikke opnået, snarere tværtimod.